

Орган ректорату Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту

ВИБІР РОКУ – 2006

Переможці в номінації «Кращий факультет»

Еже традицією в університеті стало проведення огляду-конкурсу «Вибір року». Це і підбиття підсумків навчальної, наукової та громадської діяльності колективу, і визнання та вшанування переможців, і потужний поштовх для тих, хто відчуває в собі бажання досягти більшого.

Відповідно до рішення оргкомітету огляду-конкурсу «Вибір року-2006» з обрання та нагородження переможців ректором університету було видано наказ, згідно з яким переможцями з номінацій визначені:

- у номінації «Кращий факультет» – факультет «Механічний» (декан – доцент Довбня М. П.);
- у номінації «Краща кафедра» – кафедра «Мости» (завідувач – доцент Распопов О. С.);
- у номінації «Краща група» курсу – групи: 23, 238, 244А, 259Б;
- у номінації «Кращий гуртожиток» – гуртожиток № 3 факультетів «ЕМТ» і «ТК»;
- у підномінації «Кращий блок» – блок №24 гуртожитку № 2 ф-ту «М»;
- у підномінації «Краща кімната» – кімната № 561 гуртожитку № 6 ф-ту «УПП»;

- у номінації «Кращий вчений» за напрямками:
  - технічні науки – доцент Косяк В. М., кафедра «Мости»;
  - економічні науки – доцент Бараш Ю. С., зав. к-ри «Облік і аудит»;
  - гуманітарні науки – доцент Власова Т. І., зав. к-ри «Іноземні мови»;
- у номінації «Кращий куратор» – доцент Д'яков В. О., факультет «Е»;
- у номінації «Кращий проект громадського життя» – гуманітарний проект «ДОМ (Догляд особливих малюків)», автор – КССМ університету;
- у номінації «Кращий новаторський колектив» – Бюро програмних засобів (керівник – доцент Шинкаренко В. І.);

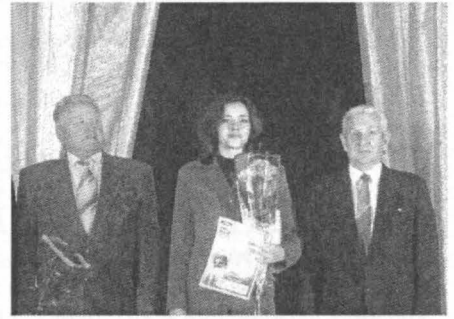

Переможці в номінації «Кращий вчений»

- у номінації «Кращий спортсмен (команда)» – ст-ка гр. 432 Шевченко Ю. О., чемпіонка України з тхеквондо.

Наказом ректора університету були оголошені подяки та нагороджені почесними грамотами учасники огляду-конкурсу «Вибір року», які отримали друге та третє місця у кожній номінації:

- номінація «Кращий факультет»: 2 місце – факультет «Промислове та цивільне

Переможці в номінації «Кращий спортсмен (команда)»

будівництво» (декан – Краснюк А. В.), 3 місце – факультет «Економіка та менеджмент на транспорті» (декан – Романко В. І.);

- номінація «Краща кафедра»: 2 місце – кафедра «Облік і аудит» (завідувач – доцент Бараш Ю. С.), 3 місце – кафедра «Будівлі та будівельні матеріали» (завідувач – професор Пшінько О. М.);
- номінація «Кращий куратор»: 2 місце – доцент Ільман В. М., 3 місце – доцент Зеленько Ю. В.
- номінація «Краща група» курсу: 2 місце – групи 622, 139, 744, 357; 3 місце – групи 324, 933, 644, 751;
- номінація «Кращий гуртожиток»: 2 місце – гуртожиток № 2 факультету «М» та «УПП», 3 місце – гуртожиток № 1 факультетів «ПЦБ» та «УПП»;
- підномінація «Кращий блок (поверх)»: 2 місце – № 13 гуртожитку № 5 факультету «МТ», 3 місце – № 59 гуртожитку № 6 факультету «УПП»;
- підномінація «Краща кімната»: 2 місце – № 104 гуртожитку № 3 факультету «ЕМТ»; 3 місце – № 310 гуртожитку № 2 факультету «М»;
- номінація «Кращий проект громадського життя»: 2 місце – студентський шоу-ба-

Закінчення на с. 2.

Переможці в номінації «Краща група»

Переможці в номінації «Кращий гуртожиток»

ВИБІР РОКУ – 2006

Закінчення. Початок на с. 1.

лет «Shadows» (автор – ст-т гр. 743 Католик В. М.) та соціологічна група університету (керівник – доцент Пономаренко І. Ю.), 3 місце – студентський культурологічний проект «Відкрий своє серце» (автори – студенти гр. 938, куратор – Пахомова В. М.);

• номінація «Кращий новаторський колектив»: 2 місце – ІПО (директор – професор Рибкін В. В.)

• номінація «Кращий спортсмен (команда)»: 2 місце – жіноча команда університету з водного поло (тренер – ст. викл. Клименко Л. В.), 3 місце – чоловіча команда університету з волейболу (тренер – доцент Ульянов В. Ф.)

Кращими кураторами факультетів та кураторами, групи яких визнані переможцями в номінації «Краща група», є:

- доцент Ільман В. М. – факультет «ТК»;
- доцент Зеленько Ю. В. – факультет «ПЦБ»;
- доцент Солдатов К. І. – факультет «МТ»;
- доцент Савенко А. С. – факультет «УПП.»;
- доцент Литвинов В. П. – факультет «ОБЗ»;
- асистент Кучер Л. О. – факультет «ЕМТ»;
- доцент Соболевська Ю. Г. – Львівський факультет;
- доцент Міхаліченко П. Є. – гр. 238;
- доцент Кедря М. М. – гр. 244;
- асистент Куриленко Л. Я – гр. 523;
- професор Кравець В. В. – гр. 259Б.

Церемонія нагородження переможців відбулася 28 грудня 2006 року в актовому залі Палацу культури.

Оргкомітет

Переможці в номінації «Краща кафедра»

"Основне завдання конкурсу «Вибір року» – підняття іміджу нашого університету"

Минулого 2006 року за різноманітністю і яскравістю проведених заходів ми, мабуть, сміливо могли б конкурувати з будь-яким міським центром громадських ініціатив. Багате на події життя університету відкрило креативний простір новому типу митців, які базують не лише зробити щось цікаве, але й змінити життя на краще. Це і є провідна ідея всіх заходів, пов'язаних із оглядом-конкурсом «Вибір року-2006» в номінації «Кращий проект громадського життя».

Поділитися своїми думками на цю тему я попросила голову номінації доцента І. П. Корженевича

• *Іване Петровичу, хто може стати учасником конкурсу?*

– Учасником конкурсу можуть бути студенти і співробітники університету, як індивідуально, так і в складі якихось колективів, які підготували та провели будь-який громадський захід. Дев'ять кращих авторських робіт розглянуло в цьому році журі нашої номінації. І кожна з них була в чомусь найцікавішою, найоригінальнішою, такою, що запам'ятовується надовго. Але безперечним лідером стали: гуманітарний проект «ДОМ» (догляд особливих малюків) (автор – КССМ університету); студентський шоу-балет «Shadows» (автор – ст. 743 гр. Католик В. М.); соціологічна група університету (керівник –

доц. Пономаренко І. Ю.); студентський культурологічний проект «Відкрий своє серце» (автори – студенти гр. 938, куратор – Пахомова В. М.).

• *Чи відрізняються номінації цього року від своїх попередників?*

– Якщо на початку діяльності огляду-конкурсу «Вибір року» в номінації «Кращий проект громадського життя» брали участь практично лише колективи художньої самодіяльності, то в минулому році співвідношення змінилось на користь інших форм. Так, у цьому році майже всі проекти були представлені студентами.

• *Нові для цієї номінації формати – студентська конференція «Екологічний інтелект – 2006» (автори – молоді вчені та студенти кафедри «Хімія та інженерна екологія»), «Соціологічні дослідження» громадської соціологічної групи університету та «Студентський загін провідників» (автор проекту – КССМ університету) змусили членів журі шукати нові критерії оцінювання. Чи буде нова редакція Положення про цю номінацію?*

– Конкурсна комісія у номінації «Кращий проект громадського життя» на своєму засіданні звернула увагу на нові реалії і пропонує розширити номінації проекту «Вибір року», виділивши проекти, які пов'язані з художньою творчістю, в окрему номінацію. Це пов'язано з тим, що досить складно порівнювати між собою такі проекти, як «Студентський загін провідників» та «Шоу-балет Shadows». І таких прикладів у минулому році було багато.

• *Іване Петровичу, на конкурс був представлений проект окремої студентської групи, побудований за принципом «шкатулка в шкатулці» – два цікавих самостійних заходи об'єднані загальною ідеєю. Як Ви вважаєте, це – виняток чи перша хвиля ініціатив гуманітарного напрямку, реалізованих не окремими лідерами, а звичайною академгрупою?*

– Членом комісії було дуже приємно розглядати проекти групи 938. По-перше, група в університеті є базовим об'єднанням студентів і дуже приємно, коли студентів об'єднує не лише навчання, а й активне дозвілля. По-друге, студенти цієї групи дуже інтенсивно співпрацювали з

комісією та надали найбільш повну документацію до своїх проектів. Вважаю, що нам потрібно всіляко підтримувати такі формальні й неформальні об'єднання студентів, оскільки саме наші студенти створюють імідж ДІТУ.

• *Чи можна вважати таке бурхливе громадське життя неформальною ознакою престижності нашого університету?*

– Я вже більше 35 років вважаю ДІТУ найкращим вищим навчальним закладом у першу чергу за ті традиції, що існують в ДІТІ, і за те, які студенти живуть в ДІТІ. Саме живуть, оскільки навчання є тільки частиною існування великого студентського братерства ДІТУ. Той, хто хоч раз відвідав наші традиційні заходи, а це – знамените Перше квітня, і зустрічі випускників, і конкурс «Міс ДІТ», і багато іншого, відразу стає патріотом ДІТУ. І основне завдання огляду-конкурсу «Вибір року», на мій погляд, – підняття іміджу нашого університету. Вважаю, що треба якомога швидше вирішувати питання про відкриття фотографієреї переможців огляду-конкурсу, щоб якомога більше людей знали тих, хто прославляє наш ДІТ.

З віком розумієш, що в житті є головне і не дуже. Сім'я, роботи, навчання ми віддаємо основний час та енергію. Та є те, чим ми займаємось не за необхідністю, не під тиском або з почуття обов'язку, а винятково за великою душі.

Член профкому співробітників Т. Колесникова

Переможці в номінації «Кращий проект громадського життя»

DIES NATALIS DOMINI

Вновь 938-я группа в рождественские дни направилась в детский приют «Надія», маленькие жители которого всегда рады гостям.

В начале встречи ведущий, Ярослав Дашивец, напомнил детишкам, что Рождество – праздник, посвященный воспоминанию о рождении Иисуса Христа. История рождения Сына Творца мира удивительна.

«В маленьком городе Назарете на севере Израиля жила девушка по имени Мария. Она любила Господа и имела чистое сердце. Однажды ей явился Ангел Гавриил, посланный Господом, и сказал: «Радуйся, Благодатная! Господь с Тобою; благословенна Ты между женами». Мария, увидев Его, смутилась. Но Ангел сказал ей: «Не бойся, Мария, ибо Ты обрела благодать у Господа; и вот, зачнешь во чреве, и родишь Сына, и наречешь Ему имя: Иисус». Мария тогда не была замужем. Она спросила Ангела: «Как будет это, когда я мужа не знаю?» Ангел сказал ей в ответ: «Дух святой найдет на Тебя, и сила Всевышнего осенит Тебя; посему и рождаемое Святое наречется Сыном Божиим». Мария ответила: «Се, раба Господня; да будет мне по слову Твоему». Студентам удалось инсценировать «Благовещение о рождении Иисуса». Роль Ангела Гавриила мастерски исполнил Владимир Савчук, блаженную Марию с пониманием сыграла Елена Фисунцова, комментарий внес Валентин Осипенко.

Во второй половине встречи ведущий заинтересовался у детей: «Какой недавний был праздник?». «Новый Год», – ответили дружно дети. Новый Год – самый любимый праздник, его ожидают с нетерпением все: и уставшие студенты, и измученные доценты, и детвора приюта «Надія». Новый Год встречают жители

всех стран, однако, делают это по-разному.

Например, Финляндия, а точнее ее частичка Лапландия – родина Санта-Клауса. Холм восточного побережья Финляндии напоминает ушко кролика, но на самом деле это ухо Санта. Его ухо улавливает все рождественские просьбы детворы, а также слышит, как они себя ведут! И тут вдруг мчится сам Санта-Клаус с оленьей упряжкой. Санта-Клаус, роль которого изумительно исполнил Валентин Осипенко, для участия в «снежной эстафете» предложил детям распределиться на две команды: команду Санта-Клауса и команду Роджера, его верного друга-олена (образ которого представил Вячеслав Константинов). Бесспорно, победу одержала команда находчивого и неумолимого Санта-Клауса.

А вот в Италии излюбленной героиней новогодних праздников является полуфея-полуколдунья Бефана (Святая Елифанья). Она одаривает тех детей, которые хорошо себя вели в течение года, сладостями, орехами, каштанами и медом; тем же, кто был непослушен, она приносит уголь, луковицы и чеснок. Ведущий умоляет, в зале появляется особа в строгом черном костюме, но с добрым лицом и очень нежным голосом. Это Бефана, характер которой удалось раскрыть Анне Гашутиной. Колдунья предложила детворе поиграть с ней; желающих было много, но победитель – один: тот, кто набросит как можно больше колец, символизирующих итальянскую пиццу.

История и традиции же нашего Нового Года имеют глубокие корни. Эпоха Петра I принесла новогоднюю елку с игрушками, фейерверки, появление Деда Мороза со Снегурочкой. Именно их дети ждут с нетерпением! Роль Деда Мороза уже не

первый год непревзойденно исполняет Виталий Лоба, а скромную, но добрую Снегурку – Оленька Усенко. В зале воцарилась тишина. Дети «замерли» и, не открывая взгляда, следили за каждым движением Деда Мороза. Дедуля знакомился с детворой: старшим жал руку, малышно гладил по головке. Он не оставил без внимания и присутствующих на празднике сказочных героев. Только в детском приюте «Надія» смогли встретиться Санта-Клаус, Бефана и Дедушка Мороз! И малышня, и те, что постарше, рвались принять участие в их конкурсах. Сколько доставило радости ребятам побегать под музыку вокруг стульчиков со сказочными персонажами, поводить с ними хороводы возле елки.

Праздник завершается, уставший Дед Мороз опустился в кресло. Его окружили дети, каждый из них спешит рассказать свой стишок, услышать хвалебное словцо Дедушки Мороза и получить из сказочного мешка долгожданный подарок, которые для всех детей приюта приобрела 938 группа.

Вообще, не столь важно, как назван этот день: Christmas или Christes maesse, Dies natalis Domini или La Navidad, ценно совсем другое: «В Светлый День – с добрым делом!» И мне как куратору 938 группы отраднo, что повторный приезд в детский приют был организован оперативнее и на более высоком уровне. Кроме того, в самой поездке участвовало в два раза больше студентов по сравнению с прошлым годом. Можно сказать, что под Рождество родилась традиция студенческой группы: вспоминать о маленьких сиротках. Спасибо всем студентам, принявшим участие в этом мероприятии.

В. Н. Пахомова, кафедра ЭВМ

Каждый мальчик и девочка – это звезда!

Издавна все звезды светят одинаково, но приближаться к ним – и увидишь, что каждая светит по-своему, играет своим светом, в свои игры...

Уличную моду – «street fashion» – создают люди, и эти люди часто проходят мимо вас и привлекают внимание. Это не дорожные признаки шика, они не ездят на лимузинах и не сидят в дорогих кафе. Основная идея – объединить все несовместимое, ведь живем один раз, значит каждый день – особенный и разный.

Самыми модными городами, в которых чувствуют важность моды улиц, являются Лондон и Токио. Даже зимой, когда все залезли в шапки и пальто, эти города трещат от яркости. Ярким примером уличной моды в Лондоне есть готы. Кто не знает, это melancholic people: накрашенные печальные глаза, красные линзы в них. Готы всегда думают о бренности существования и о том, когда они умрут. Готы несут вселенскую печаль не только в глазах. Длинно-

кожаный плащ с бархатными манжетами и воротником, совершенно не защищающими от холода. Прическа «а-ля Эдвард Руки-Ножницы», каждая уложенная прядь говорит о том, что он думает о смерти... Настоящие скорбящие аристократы.

Самым главным атрибутом этого течения является высота человека! Худые и длинные – эталон! А маленькие и пухленькие надевают туфли на немислимо высоких платформах. Передается это вирусно – какой-то «жизнерадостный» гот один раз попробовал – и уже весь Лондон полон персонажей, как будто из космоса или будущего!

Совершенно стихийно, просто из ничего возникают все новые и новые стили. «Детальки» модного уличного человека – это совершенно обычные вещи: ленточки, футболка из секунда, бусы из детского магазина, шапка младшего брата, дорожные и бесполезные, казалось бы, шле-

панцы... И все это – кусочки настроения, удобства... и личности – яркой, смелой. Поэтому «вирус», распространяющийся среди ярких представителей мира сего, давно заинтересовал маркетологов.

Ребята, рискующие так одеваться, явно могут повести за собою массы, поэтому знаменитые брэнды стали сотрудничать именно с ними. Формат «На мне штаны D&G – я крутой» давно себя исчерпал. Теперь правит закон «Я крутой – на мне штаны D&G». Парни и девушки перестали даже различать мужскую и женскую одежду – для них не существует бирок, у них есть лишь стиль. Многие большие магазины одежды неизменно поощряют «безбирочное» разнотравье уличной одежды – заключают договора с несклякими знаменитыми дизайнерами, а потом выставляют их творения под своей маркой вперемешку. Никто не знает, купил он эту прелестную футболку от Лакруа или Кляйна... Главное в этом деле –

новизна. А бирки вообще мешают жить – их лучше обрезать.

Я люблю прогуляться по нашему городу – как же это захватывает, когда твой взгляд суживается и концентрируется на одном-двух человечках с толпы! О, спасибо тебе прекрасное творение человечества – мода и стиль. Многие приверженцы уличной моды так описывают, откуда взяли вещи: футболка – сэконд-хенд, боа – сам пошел на выходных, бусы – бабушкины, значки – дедушкины, тапки – строительные, купил в магазине, кеды – с рынка (черно-белые). А когда модники устраиваются на работу – посмотрите, как они одеваются. Пиджак нарочно застегнут криво, пара клевых значков. А девушки: прическа-кучеряшки, саади 2-3 косички, черный костюм, кеды и брошь в виде жука – и это навсегда, по жизни с модой! Ведь Ты – личность! Прояви себя, а в чем, думаю, я уже подсказал!

Артем Садовник

ЛЕГЕНДИ ДІПУ

Від залізниці до космосу

У 2006 році Україна відзначила 100-річчя з дня народження видатного організатора ракетно-космічного виробництва, директора заводу «Південмаш» Олександра Максимовича Макарова. До цього ювілею вийшла книга В. Платонова «Макаров». У цьому виданні є багато цікавих епізодів не тільки з життя О. М. Макарова, але й з історії нашого Дніпропетровська, країни і світу в цілому. У якийсь мірі життєвий шлях Макарова перетнувся з історією ДІПУ. Уродженець донської станції Цимлянської О. Макаров 16-річним юнаком почав працювати на заводі з обробки шкір, а в 1924 році після закінчення Цимлянської школи другого ступеня набув професію токаря на ростовському заводі «Червоний флот».

У 1929 році за заводською путівкою став студентом Ростовського механічного інституту шляхів сполучення (інститут залізничного транспорту). Як колишній виробничник отримував господарчу стипендію. Як свідчить диплом, який він отримав у 1933 році, навчався Макаров добре. До того ж треба мати на увазі, що Олександр був неординарним студентом. Уже на першому курсі він став секретарем інститутської партійної організації, на другому – очолював бюро пролетарського студентства, яке в ті часи виконувало в основному профспілкові функції. Потім студент Макаров став головою крайового комітету профспілки робітників річкового, залізничного, автомобільного транспорту. Таким чином він проходить не тільки студентську школу навчання, але й набув відмінних якостей організатора.

В інституті він обрав спеціальність «теплоенергетика». Темою дипломної роботи О. Макарова став «Проект теплосилової станції на мазуті для паровозо-ремонтного заводу». Керівником дипломної роботи був професор Михайло Васильович Винокуров. Після закінчення навчання, враховуючи наукові та організаційські здібності Макарова, його призначають керівником нового науково-дослідного інституту. Невеличкий колектив науковців досліджував енергетичні можливості залізниці між Ростовом-на-Дону та Новочеркаськом.

Молоді дослідники працювали в тісному контакті з професурою інституту залізничного транспорту і, насамперед, із М. В. Винокуровим, який досконало знав усі проблеми даної галузі.

На пам'ять про спільну творчу діяльність професор М. В. Винокуров у 1934 році сфотографувався зі своїми співробітниками. Цю фотографію О. М. Макаров дбайливо зберігав усе своє життя. Вона стала сімейною реліквією.

Але згодом життя розвело О. М. Макарова й М. В. Винокурова по різних містах. Макаров було призначено директором авторемонтного заводу в Могильові, а Винокуров переїхав до Дніпропетровська, де став професором, завідувачем кафедри «Вагони», заступником начальника ДІПУ з наукової частини. Саме в ДІПТІ він став засновником вітчизняної науки про механіку вагонів.

Як відзначає автор книги «Макаров», вчитель і учень зберегли дружбу на все життя. У 1940 році М. В. Винокурова після захисту докторської дисертації перевели до Москви, де він очолює Центрального науково-дослідного інституту Наркомату шляхів сполучення. Вчений із боєм сприйняв звістку про те, що директора Горьківського заводу з виготовлення автозапчастин О. М. Макарова засудили на вісім років концтаборів за начебто навмисний випуск бракованих деталей.

О. Макарова концтабірна система використала як спеціаліста-залізничника на будівництві залізниці Печора-Воркута. Лютий мороз, постійна зароза за будь-яку провину отримати додатковий термін ув'язнення, зароза з боку засуджених бандитів, яких спеціально підбурювали проти «ворогів народу», – у таких умовах «Печортабір» прокладав через болота тундри залізницю. За підрахунками О. Солженіцина, 80 відсотків арештантів цього табору загинуло. Як потім казав О. М. Макаров, під кожною шпалогою цього 1193-кілометрового шляху лежала не одна голова.

Професор М. В. Винокуров (у 1-му ряду третій зліва), О. М. Макаров (стоїть другий справа)

Навесні 1942 року в умовах Великої Вітчизняної війни сталінське керівництво вимушене було достроково звільнити із концтаборів вчених, конструкторів, провідних фахівців народного господарства. Колишній в'язень Макаров очолює завод автомобільних двигунів у Петропавлівську, потім мотоциклетний завод у Ірбіті, а в 1948 році став працювати на Дніпропетровському автозаводі, який фактично так і не розпочав серійний випуск потужних автотанкажів, оскільки 9 травня 1961 року завод був підпорядкований Міністерству оборони і почав випускати ракети. З 1961 до 1986 року директором «Південмашу» був О. М. Макаров. Ракети цього підприємства були найбільш надійними серед п'яти ракетних заводів СРСР. Співробітники заводу шанобливо називали Макарова «наш дід» за його мудрість, батьківське піклування про добробут колективу.

Отак колишній випускник інституту інженерів залізничного транспорту проклав рейки від Землі до космосу.

Пам'ять про двічі Героя Соціалістичної Праці О. М. Макарова повинна залишитися і в історії нашого університету.

А. І. Куліш

Ректорат Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту імені В. Лазаряна з глибоким сумом повідомляє про передчасну смерть 27 січня 2007 року професора Плахотника Володимира Миколайовича. Володимир Миколайович народився 14 вересня 1940 року і значну частину свого життя віддав роботі в ДІПТ.

Плахотник Володимир Миколайович понад 30 років завідував кафедрою хімії та інженер-

ної екології Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна, був науковим керівником галузевої науково-дослідної лабораторії «Охорона навколишнього середовища на залізничному транспорті».

В 1976 році він захистив докторську дисертацію, в 1978 році отримав вчене звання професора. Написав дві монографії та понад 300 наукових статей у провідних наукових виданнях України, Росії, США, Німеччини, Франції, Австрії та ін. В. М. Плахотником особисто зроблено понад 100 доповідей на міжнародних конгресах, симпозіумах, конференціях, нарадах, у тому числі в США, Франції, Німеччині, Ізраїлі, Австрії, Туреччині, Китаї, Польщі, Чехії, Росії та багатьох інших країнах. Був автором 40 винаходів, значна їх частина реалізована на виробництві. В. М. Плахотником створена відома в Україні та за її межами наукова школа з хімії і технології матеріалів для літєвих батарей, а також екології транспорту. Деякі його учнів стали кандидатами наук.

Проф. В. М. Плахотник був постійним експертом з екології Комітету Організації співробітництва залізниць, членом Експертної ради з хімії Вищої атестаційної комісії України,

членом редакційних колегій відомих наукових журналів, оргкомітетів відомих конференцій. З 1992 року він очолював Дніпропетровське відділення Національного екологічного центру України. В. М. Плахотник був дійсним членом Української екологічної академії наук, Міжнародної академії комп'ютерних наук та систем, Академії наук технологічної кібернетики України, Транспортної академії України. В 1967 році ним була одержана Перша Українська Премія ВХО ім. Д. І. Менделєєва. В 1978 році йому було присвоєно звання «Почесний залізничник», в 1979 році роботи В. М. Плахотника були відзначені срібною медаллю ВДНГ СРСР.

Був нагороджений урядовою медаллю «За трудову доблесть» (1981), йому було присвоєно міжнародне звання «Соросівський Професор» (1996). В. М. Плахотник неодноразово нагороджувався почесними грамотами і подяками органів влади м. Дніпропетровська, він переможець конкурсів DAAD (Німеччина), «Chemical Community» (США) та інших.

Протягом багатьох років професор В. М. Плахотник проводив наполегливу роботу з підготовки фахівців-екологів для залізничного транспорту. В 1999 році значною мірою завдяки ініціа-

тив та зусиллям проф. В. М. Плахотника Дніпропетровський національний університет залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна одержав ліцензію і розпочав підготовку фахівців за спеціальністю 7.08.08.01 «Екологія та охорона навколишнього середовища» із спеціалізацією 7.07.08.013 «Екологія наземного транспорту». Підготовка фахівців за цією спеціалізацією розпочалась в Україні вперше, з цієї причини значна частка дисциплін не мала аналогів, для їх якісного освоєння колективом кафедри і особисто В. М. Плахотником виконано великий обсяг науково-методичної роботи, створені розробки з ряду дисциплін. Для підготовки навчальних дисциплін проф. В. М. Плахотником використовувались останні наукові досягнення. Як приклад можна навести дисципліну «Техногенна безпека наземного транспорту», при підготовці якої були використані наукові розробки кафедри і Першої Комісії Організації співробітництва залізниць у напрямку вирішення проблем ліквідації екологічних наслідків аварій при перевезенні небезпечних вантажів, а також результати виконання Міжнародного проекту Науково-технологічного центру України «Розробка технології знешкодження та утилізації літєвих джерел струму».

Засновник – Дніпропетровський національний університет залізничного транспорту імені В. Лазаряна
Адреса редакції: 49010, м. Дніпропетровськ, вул. Академіка Лазаряна, 2, к. 1201

Редакторів:
Корженевич І.П. – головний редактор,
Полішко Т.В. – редактор.
Контактні телефони: 47-19-66, 9-65 (ДІПТ)
E-mail: diit2000 @ a-teleport.com
Свідчення про реєстрацію
ДП №1071 від 27.08.2003 р.

Газета виходить щомісячно українською і російською мовами
Точка зору авторів може не збігатися з позицією редакції
Газета випускається на благодійних засадах, розповсюджується безкоштовно

Номер набрано і зверстано у редакції, надруковано в рекламно-видавничому відділі ДІПУ
Макет газети розташовано на сайті: <http://www.diitrv.dp.ua>
Тираж 100 примірників